

Dreptul natural și criza noastră constituțională

written by Ioana Jinga | October 4, 2021

Un articol de John Horvat, pentru *The Imaginative Conservative*.

În următoarele dezbateri despre viitorul națiunii, revenirea la dreptul natural este cea mai sigură cale împotriva haosului juridic, care a distrus statul de drept. Trebuie să aprofundăm noțiunile de bază ale dreptului natural, mai ales în ceea ce privește apărarea personală, proprietatea privată și chiar suveranitatea națională. În plus, această lege ne va îndrepta pașii către Dumnezeu, care ne-a creat atât pe noi, cât și legea naturală.

În ziua de azi, în instituțiile noastre corupte, legea a intrat într-o nouă etapă, care poate crea adevărate dileme pentru cetățenii pașnici. În general, conservatorii au respectat statul de drept, privindu-l ca pe o sursă de ordine socială. De aceea, ei se opun stângii radicale, care vrea să distrugă această ordine și care, prin urmare, nu se sfiește să încerce legea pentru a-și atinge scopul.

De-a lungul timpului, așa cum reiese și din istoria Americii, legea s-a întemeiat pe niște fundamente solide, antice, care datează încă din secolele de dinaintea independenței noastre [n.t. America]. Acest fapt a constituit baza necesară pentru formarea dezbaterilor și pentru posibilitatea de a ajunge la un consens, lucruri care sunt vitale pentru o societate ordonată.

Cu toate acestea, probleme precum avortul, controlul armelor și drepturile transgenderilor au distrus aceste fundamente și au impus legi noi și străine, iar activismul juridic a lărgit granițele acestor dezbateri. Mai mult, legea a ajuns să îi reflecte pe cei care o interpretează. Spre exemplu, decizii precum cele din cazul *Roe v. Wade*[1] au pătat și compromis sistemul juridic, prin privarea de protecție legală a celor mai vulnerabili membri ai societății – nenăscuții.

În zilele noastre, legea care oferea stabilitate s-a preschimbat în haos.

O nouă etapă a decadenței legale

Noua etapă a decadenței legale constă în adoptarea unor măsuri coercitive, care forțează oamenii să facă lucruri pe care aceștia nu le-ar putea face cu o conștiință curată. La momentul actual, unul dintre cele mai problematice locuri din acest punct de vedere este Virginia, unde, în timpul campaniei electorale, politicienii liberali au promis să promulge legi mai stricte în ceea ce privește controlul armelor. Mulți locuitori ai Virginiei s-au simțit amenințați și au protestat.

Desigur, din acest incident a rezultat o criză constituțională legată de drepturile prevăzute de cel de-al Doilea Amendament. Nouăzeci și unu din cele nouăzeci și șase de comitate ale Commonwealth-ului s-au declarat *Sanctuary counties* [n.t. „Comitate Sanctuar”], unde conducerea locală promite că nu va impune legi noi, care par să fie nedrepte și neconstituționale.

Locuitorii Virginiei nu sunt singurii. *The Second Amendment Sanctuary Movement* [n. t. „Mișcarea Sanctuarelor celui de-al Doilea Amendament”] pare să aibă o susținere puternică în 31 de state. În paralel, americanii care sunt antiavort formează mișcarea *Sanctuary Cities for the Unborn* [n. t. „Mișcare Sanctuarelor pentru nenăscuți”]. La rândul său, în stânga politică mișcarea *The Illegal Immigration Sanctuary* [n. t. „Mișcarea Sanctuarelor pentru imigrații ilegal”] este susținută în aproximativ 21 de state.

În fața unor legi nedrepte, mulți conservatori nu știu cum ar trebui să își justifice poziția în raport cu sistemului legislativ, pe care l-au respectat dintotdeauna. Sunt într-o dilemă. Unii dintre ei sunt ademniți de sloganul „atunci când legile par să fie nedrepte, este timpul pentru o revoluție”. Așadar, rezolvarea acestei dileme este un lucru crucial pentru conservatori. Stânga, așa cum se știe, nu se agită prea mult pentru rezolvarea problemelor care pot conduce la anarhie.

Dilema anulării

Această dilemă deschide o cutie a Pandorei, căci implică mai mult decât simpla opunere în fața legilor rele – ea pune sub semnul întrebării toată autoritatea federală. Unele guverne locale cred că ar putea „anula” (sau a declara nule) acțiunile opresive ale organelor superioare de conducere. Unii fac un pas mai departe și ajung până la a declara într-un mod anarhic faptul că cetățenii au dreptul să anuleze orice lege pe care o consideră nedreptă.

Un raționament de acest fel transformă legea într-o opinie, deschizând un drum care poate duce la situația în care toate legile sunt puse la îndoială. Fiecare persoană ajunge să adopte pe cont propriu o lege diferită. Dacă totul s-ar baza pe opinie, atunci judecata unei persoane nu ar fi mai valabilă decât cea a alteia. În astfel de situații, poți avea cu ușurință dreptate în orice circumstanțe. Și asta duce la anarhie.

Schimbarea legii pentru a se potrivi cu patimile noastre

Pentru o lungă perioadă de timp, protecția garatată de Constituție era

îndeajuns de puternică pentru a proteja drepturile cetățenilor – chiar și ale acelor încă nenăscuți. Cu toate acestea, eroziunea progresivă a conceptelor legale a dus la legi care sfidează normele unei rațiuni drepte, pe care legea ar trebui să le reflecte. Acum, legea „evoluează” pentru a se potrivi cu patimile oamenilor, nu cu realitatea. Noi „drepturi” sunt găsite în penumbra și ambiguități întunecate. Moralitatea este discreditată în favoarea aberațiilor eliberatoare, ascunse sub masca libertăților.

Să te opui unei astfel de noțiuni distorsionate de drept folosind aceleași arme ca opoziția este inutil. Nu ne putem aștepta să câștigăm, folosind aceleași mecanisme ca ei.

Dacă relativismul juridic este acceptat, atunci nu pot exista certitudini – nici măcar în ceea ce ne privește pe noi înșine. Când pozitivismul juridic guvernează, nu există principii imuabile care să ne ghideze și care să ne protejeze drepturile. Starea noastră actuală de confuzie juridică se va acutiza atunci când legea va introduce haosul în locul justiției în sistemul nostru juridic.

Singurul mod de a ieși din această criză constituțională este acela de a ne întoarce la tradiția legii superioare[2], pe care se bazează sistemul nostru juridic. Nu mai putem trăi din rămășițele tradiției care încă reușesc într-o oarecare măsură să mențină ordinea în societate. Această tradiție a legii superioare își are rădăcinile în dreptul jurisprudențial comun, care datează de acum 900 de ani. O astfel de lege nu se bazează pe dorințele schimbătoare ale indivizilor, ci pe natura umană. Ea nu se întemeiază pe putere sau pe politici partizane, ci pe principii imuabile.

Întoarcerea la o lege superioară

Ceea ce a făcut ca legea noastră să fie constrângătoare și neschimbată a fost faptul că ea și-a avut rădăcinile într-o lege superioară. De-a lungul timpului, a fost definită de convingerea că sursa legilor – în orice formă – este Dumnezeu și legea Sa eternă.

Asta nu înseamnă că legea a fost o latură a religiei sau a practicii religioase, ci înseamnă că Dumnezeu a plasat în fiecare dintre noi o busolă morală, obiectivă, care se numește lege naturală și care face posibilă ordinea socială. Principiile sale sunt la fel pentru toți oamenii, din toate locurile și vremurile, chiar dacă exprimările ar putea varia. Armonia socială decurge din respectarea legii naturale de către oameni. Conform acesteia, lucrurile rele, precum omorul, minciuna și furtul, sunt recunoscute universal ca fiind acțiuni greșite, pentru că ele sunt contrare naturii umane.

Dovada caracterului universal al dreptului natural poate fi găsită în expresiile lui Cicero despre „legea naturală, înnăscută sau nescrisă”. Într-adevăr, Sfântul Pavel spune că toată lumea știe în mod natural această lege, deoarece a fost scrisă în inimile noastre (v. Romani 2:15). Aceasta poate fi percepută foarte ușor de către membrii societății, cu ajutorul simțului comun, deși este foarte bine rezumată în Cele Zece Porunci.

Subordonarea legii americane la o lege superioară datează dinaintea obținerii

independenței, după cum se poate observa și în aceste cuvinte din 1765 ale renumitului jurist englez, William Blackstone: „această lege a naturii, fiind contemporană cu omenirea și dictată de Dumnezeu însuși, este, desigur, superioară față de oricine. Este obligatorie pe tot globul, în toate țările și în orice moment: nici o lege umană nu are valabilitate dacă îi este contrară acesteia; și toate cele valabile își derivă forța și autoritatea, direct sau indirect, din această lege originară ”.

Protecție împotriva nedreptății

Numai atunci când toți vor fi legați într-o ordine legală obiectivă, va putea exista o protecție serioasă împotriva nedreptății. Într-adevăr, legea nedreaptă poate fi considerată nedreaptă, pentru că există un standard după care legea poate fi judecată. Prin adoptarea unei legi superioare, oricine poate să își exercite dreptul de a se opune legilor nedrepte. Mai mult, atât cei care guvernează, cât și cei care sunt guvernați sunt supuși în mod egal acestei ordini superioare și pot să apeleze la preceptele acesteia. De asemenea, instituțiile, dar și comunitățile și bisericile deopotrivă, pot protesta împotriva nedreptății guvernului.

Potrivit criteriilor dreptului natural, maxima „nedreptatea nu este lege” (*lex injusta non est lex*) poate fi determinată. Legea naturală ajunge să fie văzută ca universal obligatorie și necesară pentru conștiință. Legea naturală împiedică legea să devină o problemă de opinii, pasiuni, sau putere.

Într-adevăr, legea naturală îi face pe mulți americani să afirme că avortul în contextele în care viața mamei nu este pusă în pericol este nedrept și că legea avortului nu este lege, în adevăratul sens al cuvântului. Pentru că încalcă cea mai elementară noțiune a legii naturale – interdicția de a lua viața unei persoane nevinovate.

Ce se poate face mai departe?

În contextul actual ar trebui să facem apel la puternica noastră tradiție a legii superioare, care se poate găsi încorporată în atât de multe documente și legi ale sistemului nostru juridic. Ar trebui să respingem noțiunile moderne, sentimentaliste sau așa-zis evoluționiste ale dreptului, care nu ne dau posibilitatea de a ne opune legii rele.

Cu toate acestea, ceea ce face acest parcurs dificil este faptul că legea modernă a abandonat în mare măsură tradiția dreptului natural în favoarea unor alternative de drept pozitiv, care susțin relativismul moral din zilele noastre. De exemplu, principiile materialiste ale societății au redus legea la sfaturi, ce sunt determinate de evoluția forțelor sociale. Acest lucru nu are legătură cu nimic metafizic și exclude ideea de nemurire a sufletului.

Acum, aceste noțiuni moderne de drept se prăbușesc și nu există niciun sistem care să le înlocuiască și care să corespundă cu natura noastră umană. Acest colaps este ceea ce face ca reapariția teoriei legii naturale să fie atât de atrăgătoare pentru societatea postmodernă. În astfel de momente, avem nevoie de certitudini, iar legea naturală revine întotdeauna în inima și conștiința celor care caută dreptate.

În următoarele dezbateri despre viitorul națiunii, revenirea la dreptul natural este cea mai sigură cale împotriva haosului legislativ, care a distrus statul de drept. Trebuie să ne întoarcem la legea naturală pentru a da forță și impact poziției noastre. Astfel, în lupta împotriva legilor nedrepte din domeniul armelor, sau împotriva avortului, spre exemplu, nu este îndeajuns să prezentăm problema ca pe una a alegerii personale ce este refuzată.

În schimb, trebuie să aprofundăm noțiunile de bază ale dreptului natural, mai ales în ceea ce privește apărarea personală, proprietatea privată și chiar suveranitatea națională. Aceste probleme cruciale au în vedere binele comun și fac cazul nostru să fie convingător și puternic. Iar această lege ne va îndrepta pașii către Dumnezeu, care ne-a creat atât pe noi, cât și legea naturală.

Întoarcerea la tradiția dreptului natural este calea de ieșire din haosul care amenință că ne va scufunda.

Articol original: Natural Law and Our Constitutional Crisis

[1] Pentru mai multe detalii, accesați: <https://www.greelane.com/ro/umanistic%83/probleme/roe-v-wade-overview-3528244/>

[2] Legea superioară exprimă faptul că nici o lege poate fi aplicată de guvern dacă nu este în conformitate cu anumite principii universale (scrise sau nescrise) de corectitudine, moralitate, și dreptate. Astfel, legea superioară poate servi drept criteriu juridic practic pentru a califica cazurile de luare a deciziilor politice sau economice, atunci când un guvern, chiar dacă acționează în conformitate cu reguli juridice clar definite și adoptate în mod corespunzător, produce rezultate pe care mulți observatori le consideră nedrepte sau incorecte. (pentru mai multe detalii accesați: https://en.wikipedia.org/wiki/Rule_according_to_higher_law)